

indgaa toldfrit, — som sigtende til ved Afgiftsfriheden at opmuntre til Anskaffelser i de paagjældende Retninger, efter den stedfundne Udvikling af Forholdene hverken kunne anses for længer at være fornødne og fremmende det tilsigtede Diemed, eller ere i Overensstemmelse med hvad der finder Sted i andre Forhold.

Paa den anden Side er der tilføjet en Bemyndigelse for Toldbestyrelsen til, for at lette den daglige Færdsel paa Landgrænsen, at tillade, at ubetydelige Gjenstande indtil et samlet Toldbeløb af 6 β indgaa toldfrit over hin Grænse, naar de indføres til Beskømmendes eget Brug.

Til § 11.

Eigesom den tilsvarende § 5 i Loven af 1863 gaar denne Paragraph ud paa at betegne, at Bestemmelserne i Plakaten af 9de Juni 1847 vedblivende ere i Kraft, og at det kun er Storrelsen af Indførselstolden, der er bleven forandret.

Til § 12.

Denne Paragraph er ganske overensstemmende med § 2 i Loven af 28de Marts 1871 om en Forandring i Toldafgiften for Sukker.

Til §§ 13—23.

De i disse Paragrapher indeholdte Tharabestemmelser ere i alt Væsentligt overensstemmende med de tilsvarende §§ 31—41 i Loven af 1863. I § 23 under a, b og c er der givet nogle nærmere, hidtil savnede, Regler angaaende Tharaen ved Udførsler fra Kreditoplagerne og af Varer, for hvilke der begjæres Toldgodtgjørelse. I § 16 er udeladt Bestemmelserne i Loven af 1863 om Thara for ydre Pakning om Glasflasker, Glas og Kruffer, da de ikke ville komme til Anvendelse efter Forslagets Tarif, og der er derhos foretaget et Par enkelte Redaktionsændringer for at fjerne Misforstaaelser, som den tidligere Affattelse kunde give Anledning til. Derhos er der i § 16, 2det Stykke, tilføjet, at Toldbestyrelsen skal kunne tilstaa passende Rempser ved Undersøgelsen af Nettovægten for saadanne Varer, hvis Beskaffenhed tilfiger det,

eller som frembydes til Toldklæring i Partier i ligeartede Pakninger. For at skaane flere Varer, der set kunne lide under en fuldstændig Udpakning og den med Undersøgelsen iøvrigt forbundne Berøring, fra saadan Beskædigelse, og for at fremme Toldbehandlingen af saadanne Varer, for hvilke der vel ikke kan opstilles nogen almindelig gjældende Thara, men som dog væsentligen og særlig i de enkelte indkommende Partier findes i lige store og ligeartede Pakninger, eller for hvilke der under samme Forhold forlanges en Undersøgelse af den virkelige Thara, er det nødvendigt, at en Afgivelse fra de almindelige Regler om Varernes Undersøgelse kan finde Sted; f. Ex. ved at veie enkelte af ligestore og iøvrigt ligeartede Pakningsgjenstande og derefter udfinde den Thara, der bør gives for hele Partiet. Om end vel en saadan Fremgangsmaade ikke udelukkes ved de hidtidige Bestemmelser, er det dog anset rigtigst, udtrykkelig at optage en Bemyndigelse for Toldbestyrelsen i saa Henseende.

Slutningen af § 15, der er afvigende fra det hidtil Gjældende, er allerede begrundet ovenfor ved Ordtaalen af „Manufakturvarer“.

Til §§ 24—29.

Til disse Paragrapher svare §§ 20—24 i Loven af 4de Jult 1863, og de ville findes overensstemmende med disse, kun at der i Forslagets § 26 er optaget en ny Bestemmelse. Medens det nemlig vel ikke ligger for, ved Tarifen at tage under Overveelse eller gjøre Forandring i de almindelige Bestemmelser om Kreditoplaget, er der dog forment at være Anledning til at fremdrage et enkelt Punkt, saameget mere, som det tildeels berøres af Bestemmelserne om, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til Afgiftsberigtigelsesne ved Forandring af Tarifen.

I Forordningen af 1ste Februar 1797 § 220 c bestemmes: „Dersom Oplagshaveren fra den Tid af, da han indgav sin Angivelse, og til den Tid, Ostersynet foretages, har affat af sin angivne Beholdning, hvorved bemeldte hans angivne Beholdning er formindsket, da afgiver han derover en skriftlig Forklaring til Opsynsbetjentene, førend de begynde Forretningen, paa